

Euroopan unionin virallinen lehti

C 217

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

58. vuosikerta

2. heinäkuuta 2015

Sisältö

II Tiedonannot

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDONANNOT

Euroopan komissio

2015/C 217/01	Komission tiedonanto – Kalastus- ja vesiviljelyalan valtiontukien tarkastelemista koskevat suuntaviivat ...	1
2015/C 217/02	Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen (Asia M.7628 – Permira/CPPIB/Informatica) ⁽¹⁾	16

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan parlamentti

2015/C 217/03	Euroopan parlamentin ilmoitus Euroopan kansalaisen palkinnosta – CIVI EUROPAEO PRAEMIUM	17
---------------	--	----

Euroopan komissio

2015/C 217/04	Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaation korko: 0,05 % 1. heinäkuuta 2015 – Euron kurssi ...	19
---------------	---	----

FI

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

JÄSENVALTIOIDEN TIEDOTTEET

2015/C 217/05	Lentoliikenteen harjoittamisen yhteisistä säännöistä yhteisössä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1008/2008 16 artiklan 4 kohdan nojalla laadittu komission ilmoitus – Säännöllistä lentoliikennettä koskevien julkisen palvelun velvoitteiden muuttaminen ⁽¹⁾	20
2015/C 217/06	Lentoliikenteen harjoittamisen yhteisistä säännöistä yhteisössä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1008/2008 17 artiklan 5 kohdan nojalla laadittu komission ilmoitus – Tarjouspyyntö säännöllisen lentoliikenteen harjoittamisesta julkisen palvelun velvoitteiden mukaisesti ⁽¹⁾	20

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

EFTAn tuomioistuin

2015/C 217/07	Staatsgerichtshof des Fürstentums Liechtensteinin 20. tammikuuta 2015 esittämä pyyntö saada EFTAn tuomioistuimelta neuvoa-antava lausunto asiassa Liechtensteinische Gesellschaft für Umweltschutz vastaan Gemeinde Vaduz (Asia E-3/15)	21
2015/C 217/08	Eidsivating lagmannsrettin 11. helmikuuta 2015 päivätty pyyntö saada EFTAn tuomioistuimelta neuvoa-antava lausunto asiassa Matja Kumba T. M'bye ym. vastaan Stiftelsen Fossumkollektivet (Asia E-5/15)	22

MUUT SÄÄDÖKSET

Euroopan komissio

2015/C 217/09	Ilmoitus direktiivin 2014/25/EU 35 artiklan mukaisesta pyynnöstä – määräajan keskeyttäminen – Hankintayksikön esittämä pyyntö	23
---------------	---	----

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

II

(Tiedonannot)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDONANNOT

EUROOPAN KOMISSIO

KOMISSIION TIEDONANTO

Kalastus- ja vesiviljelyalan valtioneutukien tarkastelemista koskevat suuntaviivat

(2015/C 217/01)

1. JOHDANTO

- (1) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'perussopimus', 107 artiklan 1 kohdassa määrätään seuraavaa: "Jollei perussopimuksissa toisin määrätä, jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu sisämarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan."
- (2) Perussopimuksen 107 artiklan 2 kohdassa luetellaan sisämarkkinoille soveltuvat tuet, joihin kuuluu muun muassa kyseisen artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu tuki luonnonmullistusten tai muiden poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttaman vahingon korvaamiseksi. Perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdassa luetellaan tukimuodot, joita voidaan pitää sisämarkkinoille soveltuvina; näihin kuuluu muun muassa kyseisen artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettu tuki tietyn taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehityksen edistämiseen, jos tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla.
- (3) Perussopimuksen 108 artiklan 1 ja 2 kohdan nojalla komissio seuraa jatkuvasti jäsenvaltioiden kanssa niiden voimassa olevia tukijärjestelmiä. Perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan nojalla jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tuen myöntämistä tai muuttamista koskevasta suunnitelmasta. Perussopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset menettelysäännöt on vahvistettu neuvoston asetuksessa (EY) N:o 659/1999⁽¹⁾ ja komission asetuksessa (EY) N:o 794/2004⁽²⁾.
- (4) Perussopimuksen 42 artiklan mukaisesti maataloustuotteiden tuotantoon ja kauppaan, johon sisältyy kalastus- ja vesiviljelyala, sovelletaan kilpailusääntöjä – muun muassa valtioneutukisääntöjä – koskevia perussopimuksen määräyksiä vain siltä osin kuin Euroopan parlamentti ja neuvosto määrittävät. Se, missä laajuudessa valtioneutukia koskevia perussopimuksen määräyksiä sovelletaan kalastus- ja vesiviljelyalaan, on määritetty Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 508/2014⁽³⁾ 8 artiklassa.
- (5) Asetuksen (EU) N:o 508/2014 8 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden kalastus- ja vesiviljelyalalle myöntämään tukeen sovelletaan perussopimuksen 107, 108 ja 109 artiklaa. Asetuksen 8 artiklan 2 kohdassa säädetään kuitenkin tähän yleiseen sääntöön tehtävästä poikkeuksesta, ja kohdan mukaan perussopimuksen 107, 108 ja 109 artiklaa ei sovelleta maksuihin, joita jäsenvaltiot suorittavat kalastus- ja vesiviljelyalalle kyseisen asetuksen perusteella ja sen mukaisesti. Mainitun asetuksen 8 artiklan 3 kohdan mukaan perussopimuksen valtioneutukisääntöjä kuitenkin sovelletaan, jos kansallisten säännösten nojalla kalastus- ja vesiviljelyalalle myönnetään mainitun asetuksen säännökset ylittävää julkista rahoitusta. Tässä tapauksessa valtioneutukisääntöjä sovelletaan julkiseen rahoitukseen kokonaisuudessaan.

(1) Neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999, annettu 22 päivänä maaliskuuta 1999, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EUVL L 83, 27.3.1999, s. 1).

(2) Komission asetus (EY) N:o 794/2004, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 täytäntöönpanosta (EUVL L 140, 30.4.2004, s. 1).

(3) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 508/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta ja neuvoston asetusten (EY) N:o 2328/2003, (EY) N:o 861/2006, (EY) N:o 1198/2006 ja (EY) N:o 791/2007 sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1255/2011 kumoamisesta (EUVL L 149, 20.5.2014, s. 1).

- (6) Jotkin jäsenvaltioiden asetuksen (EU) N:o 508/2014 nojalla suorittamat maksut eivät ole kalastus- ja vesiviljelyalan tukia ja jäävät alan ulkopuolelle; tällaisia ovat esimerkiksi kyseisen asetuksen V osaston VIII luvun (Yhteistyössä toteutettavan hallinnoinnin mukaisesti rahoitettavat YMP:n toimenpiteet) mukaiset maksut. Lisäksi asetuksen V osaston III luvun (Kalastus- ja vesiviljelyalueiden kestävä kehitys) mukaiset maksut jäävät myös yleensä kalastus- ja vesiviljelyalan ulkopuolelle. Jos nämä maksut kuitenkin liittyvät mainitun asetuksen V osaston I, II ja IV luvuissa säädettyihin toimenpiteisiin mainitun asetuksen 63 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ne kuuluvat kalastus- ja vesiviljelyalan piiriin.
- (7) Asetuksen (EU) N:o 508/2014 nojalla suoritettavat maksut, jotka jäävät kalastus- ja vesiviljelyalan ulkopuolelle, kuuluvat valtioneuvoston päätöksien mukaisesti perussopimuksen määräysten soveltamisalaan. Valtioneuvoston päätöksiksi katsottavat maksut olisi arvioitava asiaankuuluvien valtioneuvoston välineiden avulla. Tällaisissa tapauksissa näitä suuntaviivoja, komission asetusta (EU) N:o 1388/2014 ⁽¹⁾ ja komission asetusta (EU) N:o 717/2014 ⁽²⁾ ei sovelleta.
- (8) Näissä suuntaviivoissa vahvistetaan periaatteet, joita komissio soveltaa arvioidessaan, voidaanko kalastus- ja vesiviljelyalalle myönnettyä tukea pitää sisämarkkinoille soveltuvana perussopimuksen 107 artiklan 2 kohdan tai 107 artiklan 3 kohdan nojalla.
- (9) Kalastus- ja vesiviljelyalan valtioneuvoston tuet ovat osa yhteisen kalastuspolitiikan (YKP) laajempaa kehystä. Tämän politiikan puitteissa unioni myöntää taloudellista tukea kalastus- ja vesiviljelyalalle EMKR:stä. Julkisen tuen yhteiskunnalliset ja taloudelliset vaikutukset ovat samat riippumatta siitä, onko se (osittain) unionin tai jäsenvaltion kokonaan rahoittamaa. Näin ollen komissio katsoo, että sen valtioneuvoston soveltaman valvontapolitiikan olisi oltava johdonmukaista ja yhteneväistä niiden tukien kanssa, jotka myönnetään osana unionin yhteistä kalastuspolitiikkaa. Näin ollen valtioneuvoston käyttö voi olla perusteltua vain, jos se on sopusoinnussa yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden kanssa. Soveltaessaan ja tulkitessaan näiden suuntaviivojen sääntöjä komissio ottaa sen vuoksi huomioon myös YKP:n säännöt.
- (10) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 ⁽³⁾ 2 artiklassa vahvistetuilla YKP:n tavoitteilla pyritään muun muassa varmistamaan, että kalastus- ja vesiviljelytoimet ovat ympäristön kannalta kestäviä pitkällä aikavälillä ja että niitä hallinnoidaan taloudellisten, sosiaalisten ja työllisyyteen liittyvien tavoitteiden sekä elintarvikkeiden saatavuuden parantamista koskevien tavoitteiden kanssa yhteneväisellä tavalla.
- (11) Asetuksen (EU) N:o 508/2014 5 artiklassa määritellään EMKR:n tavoitteet, joita ovat kilpailukykyisen, ympäristön kannalta kestävä, taloudellisesti kannattavan ja sosiaalisesti vastuullisen kalastuksen ja vesiviljelyn kehittäminen, YKP:n täytäntöönpanon edistäminen, kalastus- ja vesiviljelyalueiden tasapainoinen ja osallistava alueellinen kehittäminen sekä unionin yhdenmisen meripolitiikan kehittäminen ja täytäntöönpano koheesiopolitiikkaa ja YKP:tä täydentävällä tavalla. Näihin tavoitteisiin pyrkiminen ei saa johtaa lisääntyneeseen kalastuskapasiteettiin.
- (12) EMKR:stä annetaan rahoitustukea eri aihealueisiin ja aloille, jotka on määritetty asetuksessa (EU) N:o 508/2014. EMKR:stä tuettavat toimenpiteet pannaan täytäntöön joko suoran tai yhteistyössä toteutettavan hallinnoinnin periaatteiden mukaisesti.
- (13) Komissio esitteli 8. toukokuuta 2012 antamassaan EU:n valtioneuvoston päätöksistä koskevassa tiedonannossa ⁽⁴⁾ kolme valtioneuvoston valvonnan uudistamiseen liittyvää päätavoitetta: a) edistää kestävä, älykästä ja osallistavaa kasvua kilpailuun perustuvilla sisämarkkinoilla; b) keskittää komission ennakkoarviointi tapauksiin, joilla on suurin vaikutus sisämarkkinoilla, ja tiivistää jäsenvaltioiden yhteistyötä valtioneuvoston päätöksien täytäntöönpanossa; ja c) sujuvoittaa sääntöjä ja nopeuttaa päätöksentekoa.

⁽¹⁾ Komission asetusta (EU) N:o 1388/2014, annettu 16 päivänä joulukuuta 2014, tiettyjen kalastus- ja vesiviljelytuotteiden tuottamisen, jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimiville yrityksille myönnettävien tukimuotojen toteuttamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti (EUVL L 369, 24.12.2014, s. 37).

⁽²⁾ Komission asetusta (EU) N:o 717/2014, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2014, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen kalastus- ja vesiviljelyalalla (EUVL L 190, 28.6.2014, s. 45).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22).

⁽⁴⁾ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaaliskomitealle ja alueiden komitealle – EU:n valtioneuvoston päätös, COM(2012) 209 final, 8.5.2012.

- (14) Komissio kehotti erityisesti omaksumaan eri suuntaviivojen ja puitteiden tarkistusta koskevan yhteisen lähestymistavan, jonka tarkoituksena olisi sisämarkkinoiden lujittaminen, julkisten menojen vaikuttavuuden parantaminen kanavoimalla valtiontuki paremmin yhteisen edun mukaisiin tavoitteisiin, kannustavan vaikutuksen tiukempi valvonta, tuen rajoittaminen tarvittavaan vähimmäismäärään sekä kilpailuun ja kauppaan mahdollisesti kohdistuvien tuen kielteisten vaikutusten välttäminen. Näissä suuntaviivoissa esitetyt periaatteet ja edellytykset perustuvat valtiontukiudistusta koskevassa tiedonannossa vahvistettuihin tavoitteisiin.

2. SOVELTAMISALA, ILMOITUSVELVOLLISUUS JA MÄÄRITELMÄT

2.1 Soveltamisala

- (15) Näitä suuntaviivoja sovelletaan kaikkiin kalastus- ja vesiviljelyalalle myönnettäviin tukiihin. Ne koskevat sekä tukijärjestelmiä että yksittäisiä tukia.
- (16) Näitä suuntaviivoja sovelletaan kalastus- ja vesiviljelyalallaan liittyviin alueellisen tuen osa-alueisiin⁽¹⁾. Näitä sovelletaan myös kaikkeen muuhun tukeen, jota kalastus- ja vesiviljelyalalle myönnetään Euroopan rakenne- ja investointirahastojen (ERI-rahastot) puitteissa, EMKR:ää lukuun ottamatta.
- (17) Näitä suuntaviivoja ei sovelleta tukiihin, jotka on myönnetty lisärahoituksena asetuksen (EU) N:o 508/2014 72 artiklassa tarkoitettujen korvaussuunnitelmien toteuttamiseen. Nämä tuet hyväksytään osana korvaussuunnitelmia kyseisen asetuksen 73 artiklan mukaisesti.

2.2 Ilmoitusvelvollisuus

- (18) Komissio muistuttaa jäsenvaltioita siitä, että niiden on perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan ja asetuksen (EY) N:o 659/1999 2 artiklan mukaisesti ilmoitettava kaikista suunnitelmistaan myöntää uutta tukea.
- (19) Jäsenvaltion ei kuitenkaan tarvitse ilmoittaa komissiolle seuraavista:
- (a) tuki, joka täyttää jonkin neuvoston asetuksen (EY) N:o 994/98⁽²⁾ 1 artiklan perusteella hyväksytyt, kalastus- ja vesiviljelyalalla sovellettavan ryhmäpoikkeusasetuksen vaatimukset, erityisesti seuraavien ollessa kyseessä:
- i. tuki, joka täyttää asetuksen (EU) N:o 1388/2014 vaatimukset; sekä
- ii. koulutustuki, pk-yritysten rahoituksensaantiin myönnettävä tuki, tutkimus- ja kehitystyöhön myönnettävä tuki, pk-yritysten innovaatiotuki sekä epäedullisessa asemassa olevien ja alentuneesti työkykyisten työntekijöiden hyväksi myönnettävä tuki, joka täyttää komission asetuksen (EU) N:o 651/2014⁽³⁾ vaatimukset;
- (b) vähämerkityksinen tuki, joka täyttää asetuksen (EU) N:o 717/2014 vaatimukset.
- (20) Komissio muistuttaa kaikkia jäsenvaltioita siitä, että rahoitusjärjestelmä, esimerkiksi veronluonteiset maksut, olisi myös ilmoitettava, jos tällainen järjestelmä on olennainen osa tukitoimenpidettä⁽⁴⁾.
- (21) Komissio muistuttaa jäsenvaltioita siitä, että lisärahoituksena asetuksen (EU) N:o 508/2014 72 artiklassa tarkoitettujen korvaussuunnitelmien toteuttamiseen myönnettävästä tuesta on ilmoitettava komissiolle osana mainittuja suunnitelmia. Kyseisen asetuksen 73 artiklan mukaan tällä tavoin ilmoitettu valtiontuki katsotaan ilmoitetuksi myös perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettulla tavalla.

2.3 Määritelmät

- (22) Näissä suuntaviivoissa tarkoitetaan
- (a) ”tuella” toimenpiteitä, jotka täyttävät perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa määrättyt perusteet;
- (b) ”tukijärjestelmällä” säädöstä, jonka perusteella yksittäisiä tukia voidaan muita täytäntöönpanotoimenpiteitä vaatimatta myöntää yrityksille, jotka määritellään kyseisessä säädöksessä yleisesti ja käsitteellisesti, sekä säädöstä, jonka perusteella yhdelle tai useammalle yritykselle voidaan myöntää rajoittamattomaksi ajaksi ja/tai rajoittamaton määrä tukea, joka ei liity mihinkään tiettyyn hankkeeseen;

⁽¹⁾ Alueellisia valtiontukia koskevat suuntaviivat vuosille 2014–2020 (EUVL C 209, 23.7.2013, s. 1). Näitä suuntaviivoja ei sovelleta kalastus- ja vesiviljelyalalla.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 994/98, annettu 7 päivänä toukokuuta 1998, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta tiettyihin valtion monialaisen tuen muotoihin (EYVL L 142, 14.5.1998, s. 1).

⁽³⁾ Komission asetus (EU) N:o 651/2014, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2014, tiettyjen tukimuotojen toteuttamisesta sisämarkkinoille sovellettaviksi perussopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti (EUVL L 187, 26.6.2014, s. 1).

⁽⁴⁾ Tuomio asiassa T-275/11, *Télévision française 1 (TF1) v. komissio*, 16.10.2013, ECLI:EU:T:2013:535, 41–44 kohta.

- (c) "tapauskohtaisella tuella" tukea, jota ei myönnetä tukijärjestelmän perusteella;
- (d) "yksittäisellä tuella" tapauskohtaista tukea ja yksittäisille tuensaajille tukijärjestelmän perusteella myönnettävää tukea;
- (e) "tuen myöntämispäivällä" päivää, jolloin tuensaajalle myönnetään laillinen oikeus tuensaantiin asiaan sovelletavan kansallisen lainsäädännön nojalla;
- (f) "tuki-intensiteetillä" tuen bruttomäärää ilmaistuna prosentteina tukikelpoisista kustannuksista ennen verojen tai muiden maksujen vähentämistä;
- (g) "kalastus- ja vesiviljelyalalla" talouden alaa, johon kuuluvat kaikki kalastus- tai vesiviljelytuotteiden tuotantoa, jalostusta ja kaupan pitämistä koskevat toiminnot;
- (h) "kalastus- ja vesiviljelytuotteilla" Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1379/2013⁽¹⁾ liitteessä I lueteltuja tuotteita;
- (i) "pk-yrityksillä" eli "pienillä ja keskiuurilla yrityksillä" yrityksiä, jotka täyttävät asetuksen (EU) N:o 1388/2014 liitteessä I vahvistetut perusteet;
- (j) "suurilla yrityksillä" yrityksiä, jotka eivät täytä asetuksen (EU) N:o 1388/2014 liitteessä I vahvistettuja perusteita;
- (k) "syrjäisimmillä alueilla" perussopimuksen 349 artiklassa tarkoitettuja alueita. Eurooppa-neuvoston päätöksellä 2010/718/EU⁽²⁾ Saint Barthélemy lakkasi kuulumasta syrjäisimpiin alueisiin 1 päivästä tammikuuta 2012. Eurooppa-neuvoston päätöksellä 2012/419/EU⁽³⁾ Mayottesta tuli syrjäisimpiin alueisiin kuuluva alue 1 päivästä tammikuuta 2014;
- (l) "toimintatuella" tukea, jolla pyritään tai jolla on vaikutus yrityksen maksuvalmiuden parantamiseen, tuotantokustannusten vähentämiseen tai tulojen lisäämiseen ja erityisesti tukea, joka on laskettu pelkästään tuotettujen tai kaupan pidettyjen määrien, tuotteiden hintojen, tuotettujen yksiköiden tai tuotantomenetelmien perusteella.

3. PERIAATTEET

3.1 Yhteiset arviointiperiaatteet

- (23) Arvioidessaan, voidaanko komissiolle ilmoitetun tukitoimenpiteen katsoa soveltuvan sisämarkkinoille, komissio analysoi, varmistaako toimenpidesuunnitelma, että tuen myönteinen vaikutus yhteisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamiseen ylittää sen mahdolliset kielteiset vaikutukset kauppaan ja kilpailuun.
- (24) Valtiontukiudistusta koskevassa tiedonannossa kehoitettiin yksilöimään ja määrittelemään yhteiset periaatteet, joita komissio soveltaa aina arvioidessaan, soveltuuko tukitoimenpide sisämarkkinoille. Tässä tarkoituksessa komissio katsoo, että tukitoimenpide on sisämarkkinoille soveltuva vain, jos se on kaikkien seuraavien periaatteiden mukainen:
 - (a) vaikutus selkeästi määritellyn yhteisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamiseen: valtiontukitoimenpiteen tavoitteena on oltava yhteisen edun mukainen tavoite perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan mukaisesti (3.3 jakso);
 - (b) valtion toteuttamien toimien tarve: valtiontukitoimenpide on kohdennettava tilanteeseen, jossa tuella saadaan aikaan sellainen merkittävä vaikutus, johon ei päästä markkinoiden omin toimin, esimerkiksi korjaamalla markkinoiden toimintapuute tai puuttamalla oikeudenmukaisuutta tai koheesiota koskevaan ongelmaan (3.4 jakso);
 - (c) tukitoimenpiteen tarkoituksenmukaisuus: ehdotetun tukitoimenpiteen on oltava yhteisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamiseen soveltuva politiikan väline (3.5 jakso);

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1379/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1184/2006 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 1).

⁽²⁾ Eurooppa-neuvoston päätös, annettu 29 päivänä lokakuuta 2010, Saint Barthélemy saaren aseman muuttamisesta Euroopan unioniin nähden (EUVL L 325, 9.12.2010, s. 4).

⁽³⁾ Eurooppa-neuvoston päätös, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2012, Mayotten aseman muuttamisesta Euroopan unioniin nähden (EUVL L 204, 31.7.2012, s. 131).

- (d) kannustava vaikutus: tuen on muutettava yrityksen toimintatapaa niin, että se harjoittaa sellaista ylimääräistä toimintaa, jota se ei harjoittaisi ilman tukea tai harjoittaisi rajoitetusti tai eri tavalla taikka eri paikassa (3.6 jakso);
- (e) tuen oikeasuhteisuus (tuen rajaaminen välttämättömään): tuen määrä on rajattava vähimmäismäärään, joka tarvitaan investointien tai toimintojen lisäämiseksi kyseisellä alueella (3.7 jakso);
- (f) kilpailuun ja jäsenvaltioiden väliseen kauppaan kohdistuvien kohtuuttomien kielteisten vaikutusten välttämisen: kielteisten vaikutusten on oltava riittävän rajoitettuja niin, että toimenpiteen kokonaisvaikutus on myönteinen (3.8 jakso);
- (g) tuen läpinäkyvyys: jäsenvaltioilla, komissiolla, talouden toimijoilla ja kansalaisilla on oltava mahdollisuus saada helposti käyttöönsä kaikki tarvittavat säädökset ja muut tuen myöntämistä koskevat tarpeelliset tiedot (3.9 jakso)
- (25) Eräisiin tukijärjestelmämuotoihin voidaan lisäksi soveltaa 118–121 kohdan mukaista jälkiarviointia. Komissio voi rajoittaa järjestelmien kestoa (yleensä enintään neljään vuoteen) niin, että myöhemmin voidaan tehdä uusi ilmoitus järjestelmän voimassaolon jatkamiseksi.
- (26) Jos tukitoimenpide tai joku sen ehdoista – mukaan lukien rahoitusmenetelmä, kun se kuuluu erottamattomasti tukitoimenpiteeseen – rikkovat unionin lainsäädäntöä, tuki ei ole sisämarkkinoille soveltuva (1).
- (27) Kolmansiin maihin tai jäsenvaltioihin suuntautuvaan vientiin liittyvälle toiminnalle myönnetty tuki eli tuki, joka liittyy suoraan vientimääriin, jakeluverkon perustamiseen ja toimintaan tai muihin vientitoimintaan liittyviin kustannuksiin, ja tuki, jolla suositetaan kotimaisia tuotteita tuontituotteiden kustannuksella, ei sovellu sisämarkkinoille.
- (28) Arvioidessaan tukea, jota myönnetään yritykselle, jolle on annettu sellaiseen komission aikaisempaan päätökseen perustuva maksamaton perintämääräys, jossa tuki on todettu sääntöjenvastaiseksi ja sisämarkkinoille soveltumattomaksi, komissio ottaa huomioon vielä perimättä oleman tukimäärän (?). Tämä ei kuitenkaan koske perussopimuksen 107 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua luonnonmullistusten aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi myönnettävää tukea.
- (29) Yhteisiä arviointiperusteita on kokonaisuudessaan sovellettava ottaen huomioon YKP:n erityinen toiminta-ala. Niitä sovelletaan sen vuoksi kaikkiin näiden suuntaviivojen mukaisiin tukiin, jollei jäljempänä 4 ja 5 jaksossa säädetä kalastus- ja vesiviljelyalan erityispiirteistä johtuvista poikkeuksista.

3.2 Kalastus- ja vesiviljelyalaa koskevat erityiset periaatteet

- (30) Edellä 3.1 jaksossa vahvistettujen yhteisten arviointiperiaatteiden lisäksi komissio soveltaa myös tässä jaksossa vahvistettuja kalastus- ja vesiviljelyalaa koskevia periaatteita.
- (31) Kunkin valtioneuvoston saavan edunsaajan on noudatettava YKP:n sääntöjä.
- (32) Tukihakemusta tai, jos sellaista ei vaadita, vastaavaa toimea ei voida hyväksyä, jos asetuksen (EU) N:o 508/2014 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen on katsonut, että kyseinen toimija on syyllistynyt yhteen tai useampaan mainitun asetuksen 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun rikkomukseen tai rikokseen taikka syyllistynyt mainitun asetuksen 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun petokseen. Mainitun asetuksen 10 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä vahvistettuja kausia, joihin hakemuksia ei voida hyväksyä, sovelletaan. Tätä periaatetta ei sovelleta tukeen, joka täyttää näiden suuntaviivojen 4, 5.3 ja 5.4 jaksossa esitetyt edellytykset.
- (33) Kaikkien yritysten, jotka ovat jättäneet tukihakemuksen tai, jos hakemusta ei vaadita, toteuttaneet vastaavan toimen, on jatkossakin noudatettava YKP:n sääntöjä hankkeen koko täytäntöönpanokauden ajan ja viiden vuoden ajan siitä, kun loppumaksu on suoritettu tuensaajalle. Tukitoimenpiteiden nimenomaisena edellytyksenä on oltava, että tuensaaja tai tuensaajat noudattavat YKP:n sääntöjä näiden kausien ajan. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että tuensaaja on syyllistynyt yhteen tai useampaan asetuksen (EU) N:o 508/2014 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun rikkomukseen näiden kausien aikana eikä sen seurauksena täytä tuen hakemisen kriteerejä, tuensaajan on maksettava tuki takaisin.

(1) Ks. esim. tuomio asiassa C-156/98, *Saksa v. komissio*, 19.9.2000, ECLI:EU:C:2000:467, 78 kohta, ja tuomio asiassa C-333/07, *Régie Networks*, 22.12.2008, ECLI:EU:C:2008:764, 94–116 kohta.

(2) Tuomio yhdistetyissä asioissa T-244/93 ja T-486/93, *TWD v. komissio*, 13.9.1995, ECLI:EU:T:1995:160, 53–63 kohta.

- (34) Jos tukitoimenpide on vastaavanlainen kuin asetuksen (EU) N:o 508/2014 nojalla tukeen oikeutettu toimi, sen voidaan katsoa soveltuvan sisämarkkinoille ainoastaan, jos se on mainitun asetuksen mainittua toimea koskevien säännösten ja etenkin julkisen tuen intensiteettiä koskevien säännösten mukainen. Jos tuki ylittää mainitussa asetuksessa säädetyt kriteerit, jäsenvaltion on osoitettava perustelut tuen saamiselle ja tuen välttämättömyys.
- (35) Tukea ei saa myöntää toiminnoille, jotka vastaavat asetuksen (EU) N:o 508/2014 11 artiklassa tarkoitettuja tukeen oikeuttamattomia toimia.

3.3 Vaikutus yhteisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamiseen

- (36) Tukitoimenpiteellä on edistettävä perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua yhden tai useamman yhteisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamista.
- (37) Lisäksi kunkin tukitoimenpiteen osalta on määritettävä ne YKP:n tavoitteet, joiden saavuttamista sillä edistetään, ja osoitettava selkeästi, kuinka toimenpide edistää näiden tavoitteiden saavuttamista vaikuttamatta samaan aikaan kielteisesti YKP:n muiden tavoitteiden saavuttamiseen. YKP:n tavoitteet vahvistetaan asetuksen (EU) N:o 1380/2013 2 artiklassa, ja niillä pyritään muun muassa varmistamaan, että kalastus- ja vesiviljelytoimet ovat ympäristön kannalta kestäviä pitkällä aikavälillä ja että niitä hallinnoidaan taloudellisten, sosiaalisten ja työllisyyteen liittyvien tavoitteiden sekä elintarvikkeiden saatavuuden parantamista koskevien tavoitteiden kanssa yhteneväisellä tavalla.
- (38) Komissio katsoo, että tukitoimenpiteet, jotka täyttävät näiden suuntaviivojen 4, 5.1, 5.3 ja 5.4 jaksossa mainitut erityisedellytykset, edistävät yhteisen edun tavoitteen saavuttamista.

3.4 Valtiontuen tarve

- (39) Jotta voidaan arvioida, onko valtiontuki tarpeen yhteisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamiseksi, on ensin yksilöitävä ratkaistavana oleva ongelma. Valtiontuki olisi kohdennettava tilanteisiin, joissa tuella saadaan aikaan sellainen merkittävä vaikutus, johon ei päästä markkinoiden omin toimin. Tämä pätee erityisesti tilanteissa, joissa julkisia resursseja on vähän.
- (40) Valtiontukitoimenpiteillä voidaan tietyin edellytyksin korjata markkinoiden toimintapuutteita ja siten parantaa markkinoiden tehokasta toimintaa ja kilpailukykyä. Kun markkinoilla saavutetaan tehokkaita tuloksia, jotka kuitenkin ovat epätydyttäviä oikeudenmukaisuuden tai koheesion kannalta, valtiontukea voidaan käyttää suotavamman ja oikeudenmukaisemman markkinatilanteen saavuttamiseksi.
- (41) Valtiontuen tarkoituksena ja tavoitteena ei ole olla suojelutoimenpide, vaan sillä on edistettävä kalastus- ja vesiviljelyalan järkipäristämistä ja tehostamista. Valtiontuen tavoitteena on saada aikaan pysyviä parannuksia, jotta alan toiminta voi perustua markkinatekijöihin.
- (42) Näiden suuntaviivojen soveltamiseksi komissio katsoo, että markkinoilla ei päästä odotettuihin tavoitteisiin ilman valtion toimia ja että valtion toimia tarvitaan, jos tuki täyttää näiden suuntaviivojen 4, 5.1, 5.3 ja 5.4 jaksossa vahvistetut erityisedellytykset.

3.5 Tukitoimenpiteen tarkoituksenmukaisuus

- (43) Ehdotetun tukitoimenpiteen on oltava asianomaisten tavoitteiden saavuttamiseen tarkoituksenmukainen politiikan väline. Tukitoimenpiteen ei katsota soveltuvan sisämarkkinoille, jos sama YKP:n tavoitteisiin kohdistuva myönteinen vaikutus saadaan aikaan vähemmän vääristävillä politiikan välineillä tai muilla vähemmän vääristävillä tukimuodoilla.
- (44) Komissio katsoo, että tarkoituksenmukaisia politiikan välineitä ovat tukitoimenpiteet, jotka täyttävät näiden suuntaviivojen 4, 5.1, 5.3 ja 5.4 jaksossa mainitut erityisedellytykset. Kaikissa muissa tapauksissa jäsenvaltion on osoitettava, että vähemmän vääristäviä muita politiikan välineitä ei ole olemassa.
- (45) Komissio ottaa erityisesti huomioon ehdotettua tukijärjestelmää koskevat vaikutustenarvioinnit, jotka jäsenvaltio mahdollisesti esittää. Jäljempänä 6 jaksossa kuvattujen jälkiarviointien tulokset voidaan myös ottaa huomioon arvioitaessa, onko olemassa vähemmän vääristäviä muita politiikan välineitä.
- (46) Tuki voidaan myöntää eri muodoissa. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuki myönnetään muodossa, josta todennäköisesti aiheutuu vähiten kaupan ja kilpailun vääristymiä.

- (47) Jos tuki myönnetään muodossa, joka tarjoaa suoran rahallisen edun (esimerkiksi suorat avustukset, vapautukset veroista, sosiaaliturvamaksuista tai muista pakollisista maksuista tai niiden alennukset), jäsenvaltion on osoitettava, miksi muut mahdollisesti vähemmän vääristävät tukimuodot, kuten takaisinmaksettavat ennakot tai velkai- tai pääomainstrumentteihin perustuvat tukimuodot (esimerkiksi halpakorkoiset lainat tai korkotuet, valtion takaukset tai edullisin ehdoin toteutettu omistusosuuden hankinta tai muunlainen pääomasijoitus), ovat vähemmän tarkoituksenmukaisia vaihtoehtoja.
- (48) Jäljempänä 6 jaksossa kuvattujen jälkiarviointien tulokset voidaan ottaa huomioon arvioitaessa, onko olemassa vähemmän vääristäviä muita tukimuotoja.

3.6 Kannustava vaikutus

- (49) Tuen katsotaan soveltuvan sisämarkkinoille vain, jos sillä on kannustava vaikutus. Tuella on kannustava vaikutus silloin, kun se muuttaa yrityksen toimintaa siten, että yritys harjoittaa sellaista lisätoimintaa, jota se ei olisi ryhtynyt harjoittamaan ilman tukea tai harjoittaisi rajoitetusti tai eri tavalla. Tuella ei saa kattaa yritykselle toiminnasta joka tapauksessa aiheutuvia kustannuksia, eikä sillä saa korvata taloudelliseen toimintaan liittyvää tavanomaista liiketoimintariskiä⁽¹⁾.
- (50) Toimintatuki ja pakollisten vaatimusten noudattamista helpottava tuki eivät periaatteessa sovellu sisämarkkinoille, ellei kyse ole unionin lainsäädännössä tai näissä suuntaviivoissa nimenomaisesti säädetystä tätä koskevista poikkeuksista ja asianmukaisesti perustelluista tapauksista.
- (51) Tuella, jota myönnetään sellaiseen toimintaan, jota tuensaaja on jo alkanut toteuttaa ennen kuin tuensaaja on jättänyt tukihakemuksen kansallisille viranomaisille, ei voida katsoa olevan kannustavaa vaikutusta.
- (52) Luonteeltaan korvaavalla tuella – kuten tuki, joka täyttää 4, 5.3 ja 5.4 jaksossa esitetyt erityisedellytykset, ja tuki, joka täyttää 5.6 jaksossa esitetyt edellytykset – ei edellytetä olevan kannustavaa vaikutusta.
- (53) Veroetuuksien muodossa olevalla tuella katsotaan olevan kannustava vaikutus, jos siinä vahvistetaan oikeus tukeen objektiivisin perustein ja ilman jäsenvaltion muuta harkintavaltaa ja jos toimenpide oli hyväksytty ja voimassa ennen tuettuun hankkeeseen tai toimintaan liittyvien töiden aloittamista. Viimeksi mainittua vaatimusta ei sovelleta myöhemmin käyttöön otettaviin verojärjestelmiin edellyttäen, että toimenpide kuului jo aikaisempien veroetuuksiin perustuvien järjestelmien soveltamisalaan.

3.7 Tuen oikeasuhteisuus (tuen rajaaminen välttämättömään)

- (54) Tuki on rajattava vähimmäismäärään, joka on tarpeen, jotta tuensaaja suorittaa toiminnon.
- (55) Yleensä tuen katsotaan rajoittuvan vähimmäismäärään, jos tuen määrä vastaa investoinnin toteuttamisesta kyseisellä alueella aiheutuvia ylimääräisiä nettokustannuksia verrattuna vaihtoehtoiseen tilanteeseen, jossa tukea ei myönnettäisi (ylimääräisiä nettokustannuksia koskeva lähestymistapa).
- (56) Näin ollen tuki ei saa ylittää vähimmäismäärää, joka tarvitaan hankkeen kannattavuuden varmistamiseksi. Tuki ei saa esimerkiksi lisätä hankkeen sisäistä tuotto prosenttia (IRR)⁽²⁾ siten, että se ylittäisi tavanomaiset tuotto prosentit, joita kyseinen yritys soveltaa muissa samantyyppisissä investointihankkeissa. Jos kyseisiä tuotto prosentteja ei ole käytettävissä, tuki ei saisi lisätä hankkeen sisäistä tuotto prosenttia siten, että se ylittäisi yrityksen pääomakustannukset kokonaisuutena tarkasteltuna tai kyseisen alan yleiset tuotto prosentit.
- (57) Jos tukitoimenpide on samankaltainen kuin asetuksen (EU) N:o 508/2014 nojalla tukeen oikeutettu toimi, tuen oikeasuhteisuutta koskevaa periaatetta katsotaan noudatettavan, jos tuen määrä ei ylitä sovellettavaa mainitun asetuksen 95 artiklassa ja liitteessä I vahvistettua julkisen tuen enimmäisintensiteettiä. Jos toimenpiteelle myönnetyn julkisen tuen enimmäisintensiteetti ylittää kyseisissä säännöksissä säädetyt rajat, tuen oikeasuhteisuutta koskevaa periaatetta katsotaan noudatettavan, jos jäsenvaltio osoittaa perustelut tuen saamiselle ja tuen välttämättömyyden.

⁽¹⁾ Tuomio yhdistetyissä asioissa C-630/11 P – C-633/11 P, *HGA ym. v. komissio*, 13.6.2013, ECLI:EU:C:2013:387, 103–123 kohta.

⁽²⁾ Sisäinen tuotto prosentti (internal rate of return, "IRR") ei perustu tietyn vuoden kirjanpidollisiin tuloihin, vaan siinä otetaan huomioon tulevat kassavirrat, jotka investoija odottaa saavansa investoinnin koko elinkaaren aikana. Se määritetään diskonttokorkona, jota käytettäessä kassavirtojen nettonykyarvo on nolla. Hankkeen nettonykyarvo on investoinnin elinkaaren aikana kertyvien, niiden käypään arvoon diskontattujen positiivisten ja negatiivisten kassavirtojen erotus (käyttäen yleensä pääomakustannuksia).

- (58) Luonteeltaan korvaava tuki – kuten tuki, joka täyttää 4, 5.3 ja 5.4 jaksossa esitetyt erityisedellytykset, ja tuki, joka täyttää 5.6 jaksossa esitetyt edellytykset – katsotaan oikeasuhteiseksi.
- (59) Tukea voidaan myöntää samanaikaisesti useista järjestelmistä tai se voi kumuloitua tapauskohtaisen tuen kanssa edellyttäen, että toiminnalle myönnettävän julkisen rahoituksen kokonaismäärä ei ylitä näissä suuntaviivoissa tarkoitettuja asiaankuuluvia tuen enimmäisintensiteettejä.

3.8 Kilpailuun ja kauppaan kohdistuvien kohtuuttomien kielteisten vaikutusten välttäminen

- (60) Jotta tuki soveltuu sisämarkkinoille, tukitoimenpiteen kielteisten vaikutusten, jotka ilmenevät kilpailun vääristymisenä ja vaikutuksena jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, on oltava rajalliset, ja yhteisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamista edistävien myönteisten vaikutusten on oltava niitä suuremmat.

3.8.1. Yleisiä näkökohtia

- (61) Kalastus- ja vesiviljelyalan tuesta voi periaatteessa aiheutua tuotemerkkinoiden vääristymistä ja sijaintipaikkaan kohdistuvia vaikutuksia. Se voi näin ollen johtaa resurssien tehostamiseen kohdentamiseen, joka häiritsee sisämarkkinoiden taloudellista suorituskykyä, ja jakautumisongelmiin, jotka vääristävät taloudellisen toiminnan jakautumista eri maantieteellisille alueille.
- (62) Komissio katsoo tuen alan kehitykseen aikaansaamien myönteisten vaikutusten vuoksi, että jos tuki täyttää näiden suuntaviivojen 4, 5.1, 5.3 ja 5.4 jaksossa vahvistetut erityisedellytykset, kilpailuun ja kauppaan kohdistuvat kielteiset vaikutukset jäävät mahdollisimman pieniksi.
- (63) Yleisesti ottaen komissio katsoo, että kilpailuun ja kauppaan kohdistuvat vaikutukset ovat rajoitetumpia, jos tuki on oikeasuhteista (tuen rajaaminen välttämättömään), ja että vaikutukset ovat sitä rajoitetumpia, mitä pienempi tuen määrä on suhteessa tukikelpoihin kokonaiskustannuksiin.

3.8.2. Tukijärjestelmät

- (64) Tukijärjestelmät eivät saa johtaa merkittäviin kilpailun ja kaupan vääristymiin. Siinäkin tapauksessa, että vääristymien voidaan katsoa olevan rajoitettuja yksittäisellä tasolla, järjestelmä ei kokonaisuutena saisi johtaa suuriin vääristymiin.
- (65) Sen vuoksi jäsenvaltion on osoitettava, että tuen kielteiset vaikutukset rajoittuvat vähimmäismäärään ottaen huomioon esimerkiksi kyseisten hankkeiden koon, yksittäiset ja kumulatiiviset tukimäärät, oletetut tuensaajat ja kohdealojen ominaispiirteet. Auttaakseen komissiota arvioimaan tuen vaikutuksia jäsenvaltio voi toimittaa mahdolliset käytettävissään olevat vaikutustenarviointit ja samanlaisista aikaisemmista tukijärjestelmistä jälkikäteen tehdyt arvioinnit.

3.8.3. Ilmoitettu yksittäinen tuki

- (66) Arvioidessaan ilmoitetun yksittäisen tuen vaikutuksia komissio keskittyy erityisesti kielteisiin vaikutuksiin, jotka liittyvät markkinoilta poistumisen ehkäisemiseen ja huomattavan markkinavoiman käsitteeseen. Nämä kielteiset vaikutukset on tasapainotettava tuen myönteisten vaikutusten kanssa.
- (67) Kilpailuun ja kauppaan kohdistuvien mahdollisten vääristymien kartoittamiseksi ja arvioimiseksi kaikkien jäsenvaltioiden olisi toimitettava komissiolle todisteita, joiden perusteella komissio voi määrittää asiaan liittyvät tuotemarkkinat – eli tuotteet, joihin tuensaajan toiminnan muuttuminen vaikuttaa – maantieteelliset markkinat, kilpailijat sekä asianomaiset asiakkaat ja kuluttajat.
- (68) Komissio soveltaa erilaisia perusteita arvioidessaan mahdollisia kilpailun ja kaupan vääristymiä, kuten kyseisten tuotemerkkinoiden rakenne, markkinoiden toiminta (taantuvat vai kasvavat markkinat), tuensaajan valintaprosessi sekä tuensaajan markkinastrategia.

3.9 Läpinäkyvyys

- (69) Kaikkien jäsenvaltioiden on julkaistava vähintään seuraavat tiedot kattavalla valtioneuvoston kansallisella tai alueellisella tasolla:
- (a) tukijärjestelmän ja sen täytäntöönpanosäännösten koko teksti tai yksittäisen tuen oikeusperusta tai linkki siihen;
- (b) tuen myöntävä viranomainen tai viranomaiset;

(c) yksittäisten tuensaajien nimet, kullekin tuensaajalle myönnetyn tuen muoto ja määrä, tuen myöntämispäivä, yrityslaji (pk-yritys, suuri yritys), tuensaajan sijaintialue (NUTS II -tasolla) ja yrityksen harjoittaman toiminnan pääasiallinen toimiala (NACE:n kolminumerotasolla). Tästä julkaisuvaatimuksesta voidaan luopua, kun kyseessä on yksittäinen tuki, joka ei ylitä 30 000 euron kynnyksarvoa ⁽¹⁾.

- (70) Veroetuksiin perustuvien tukijärjestelmien tapauksessa tiedot yksittäisistä tukimääristä voidaan antaa seuraavia vaihteluvälejä käyttäen (miljoonaa euroa): 0,03–0,5; yli 0,5 – 1; yli 1 – 2; yli 2.
- (71) Nämä tiedot on julkaistava tuen myöntämispäätöksen tekemisen jälkeen, ne on säilytettävä vähintään 10 vuoden ajan ja niiden on oltava rajoituksetta yleisön saatavissa ⁽²⁾. Jäsenvaltioiden ei tarvitse julkaista tietoja ennen 1. päivää heinäkuuta 2017 ⁽³⁾.

4. TUKI, JOKA SOVELTUU SISÄMARKKINOILLE

4.1 Luonnonmullistusten tai poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen tarkoitettu tuki

- (72) Luonnonmullistusten ja poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen tarkoitettu tuki on sisämarkkinoille soveltuva, jos se noudattaa 3 jaksossa esitettyjä periaatteita ja täyttää tässä jaksossa säädetyt erityisedellytykset.
- (73) Luonnonmullistusten ja poikkeuksellisten tapahtumien käsitteet on tulkittava suppeasti ⁽⁴⁾.
- (74) Tähän mennessä kalastus- ja vesiviljelyalalle myönnetyn valtiontuen osalta komissio on hyväksynyt, että epätavallisen voimakkaat myrskyt ja tulvat voidaan katsoa luonnonmullistuksiksi. Lisäksi asetuksen (EU) N:o 1388/2014 mukaan ryhmäpoikkeusta voidaan soveltaa myös seuraavantyyppisiin luonnonmullistuksiin: maanjäristykset, lumivyöryt, maanvyöryt, pyörremyrskyt, hurrikaanit, tulivuorenpurkaukset sekä luonnollisesti syntyneet metsä- ja maastopalot.
- (75) Komissio on hyväksynyt muun muassa seuraavat tapahtumat poikkeuksellisiksi tapahtumiksi kalastus- ja vesiviljelyalan ulkopuolisissa tapauksissa: sodat, sisäiset levottomuudet, lakot sekä tietyin varauksin ja tapahtuman laajuudesta riippuen myös vakavat teollisuus- ja ydinonnettomuudet sekä tulipalot, jotka aiheuttavat laajoja vahinkoja. Eläintaudin puhkeamista tai kasvituholaisen esiintymistä ei yleisesti ottaen pidetä poikkeuksellisenä tapahtumana. Komissio on kuitenkin kalastus- ja vesiviljelyalaa koskeneissa erityistapauksissa hyväksynyt poikkeukselliseksi tapahtumaksi erittäin laajalle levinneen uuden eläintaudin taudinpurkauksen.
- (76) Komissio arvioi perussopimuksen 107 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla myönnettäviä valtiontukia koskevat ehdotukset edelleen tapauskohtaisesti ja ottaa tässä yhteydessä huomioon aikaisemmin noudattamansa käytännön.
- (77) Tämän jakson nojalla myönnettävän tuen on lisäksi täytettävä seuraavat edellytykset:
- (a) jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on virallisesti tunnustanut, että tapahtuma on luonteeltaan luonnonmullistus tai poikkeuksellinen tapahtuma;
- (b) luonnonmullistuksen tai poikkeuksellisen tapahtuman ja yrityksen kärsimien vahinkojen välillä on suora syy-seuraussuhde.

⁽¹⁾ Tämä 30 000 euron kynnyksarvo vastaa asetuksen (EU) N:o 1388/2014 9 artiklassa vahvistettua kynnyksarvoa, jonka ylityttyä tiedot on julkaistava. Näissä suuntaviivoissa on syytä käyttää samaa kynnyksarvoa kuin asetuksessa, jotta varmistetaan johdonmukaisuus kalastus- ja vesiviljelyalalla sovellettavien eri valtiontukivälineiden välillä ja vähennetään jäsenvaltioille aiheutuvaa hallinnollista rasitetta. Kun otetaan huomioon henkilötietojen suoja, jota asia saattaa myös koskea, 30 000 euron kynnyksarvon ylittäviä yksittäisiä tukia koskevien tietojen julkaisuvaatimus on oikeasuhteinen tavoiteltuun oikeutettuun päämäärään (etenkin julkisten varojen käytön avoimuutta koskevaan tavoitteeseen) nähden.

⁽²⁾ Tiedot on julkaistava kuuden kuukauden kuluessa tuen myöntämispäivästä (tai veroetuutena myönnettävän tuen tapauksessa vuoden kuluessa päivästä, jona veroilmoitus on jätettävä). Jos on kyse sääntöjenvastaisesta tuesta, jäsenvaltion on julkaistava tiedot jälkikäteen viimeistään kuuden kuukauden kuluessa komission päätöksen päivämäärästä. Tietojen on oltava saatavilla sellaisessa muodossa, joka mahdollistaa hakujen tekemisen, tietojen poiminnan ja julkaisemisen internetissä, esimerkiksi CSV- tai XML-muodossa.

⁽³⁾ Tietoja ei tarvitse julkaista tuista, jotka on myönnetty ennen 1. päivää heinäkuuta 2017, ja verotuen osalta tuesta, jota on haettu tai joka on myönnetty ennen 1. päivää heinäkuuta 2017.

⁽⁴⁾ Tuomio yhdistetyissä asioissa C-346/03 ja C-529/03, *Giuseppe Atzeni ym.*, 23.2.2006, ECLI:EU:C:2006:130, 79 kohta.

- (78) Tuki on maksettava suoraan kyseiselle yritykselle.
- (79) Tukijärjestelmät, jotka liittyvät tiettyyn luonnonmullistukseen tai poikkeukselliseen tapahtumaan, on perustettava kolmen vuoden kuluessa tapahtuman päivämäärästä. Tuki on maksettava neljän vuoden kuluessa kyseisestä päivämäärästä.
- (80) Nopean reagoinnin helpottamiseksi komissio sallii ennalta varautumista varten perustetut puitetukijärjestelmät, joiden tavoitteena on korvata maanjäristyksistä, lumivyöryistä, maanvyöryistä, tulvista, pyörremyrskyistä, hurrikaaneista, tulivuorenpurkauksista sekä luonnollisesti syntyneistä metsä- ja maastopaloista aiheutuneet vahingot, edellyttäen että kuvataan selkeästi edellytykset, joilla tukea voidaan tällaisten luonnonmullistusten tapahtuessa myöntää. Jäsenvaltioiden on tällaisissa tapauksissa noudatettava 130 kohdan mukaista raportointivelvollisuutta.
- (81) Tukikelpoisia kustannuksia ovat luonnonmullistuksen tai poikkeuksellisen tapahtuman suorana seurauksena aiheutuneet vahingot, jotka joko viranomaisen, tuen myöntävän viranomaisen hyväksymä riippumaton asiantuntija tai vakuutusyhtiö on arvioinut. Tällaisia vahinkoja voivat olla esimerkiksi seuraavat:
- (a) omaisuudelle (kuten kiinteistöille, laitteille, koneille, varastoille ja tuotantovälineille) aiheutuneet aineelliset vahingot; sekä
- (b) tulonmenetykset, jotka ovat aiheutuneet kalastus- tai vesiviljelytuotannon tai tuotantovälineiden tuhoutumisesta kokonaan tai osittain.
- (82) Aineellisten vahinkojen laskennan on perustuttava korjauskustannuksiin tai kyseisen omaisuuserän taloudelliseen arvoon ennen luonnonmullistusta tai poikkeuksellista tapahtumaa. Vahingon arvo ei saa ylittää korjauskustannuksia tai luonnonmullistuksen tai poikkeuksellisen tapahtuman aiheuttamaa markkina-arvon laskua, toisin sanoen omaisuudella välittömästi ennen luonnonmullistusta tai poikkeuksellista tapahtumaa olleen arvon ja välittömästi sen jälkeen olevan arvon välistä eroa.
- (83) Tulonmenetykset on laskettava vähentämällä
- (a) sinä vuonna, jona poikkeuksellinen tapahtuma tai luonnonmullistus tapahtui, tai jokaisena seuraavana vuonna, johon tuotantovälineiden täydellinen tai osittainen tuhoutuminen vaikutti, tuotettujen kalastus- ja vesiviljelytuotteiden määrä kerrottuna kyseisen vuoden aikana saadulla keskimääräisellä myyntihinnalla
- (b) kalastus- ja vesiviljelytuotteiden keskimääräisestä vuosituotannosta, joka on tuotettu kolmen vuoden ajanjaksoilla ennen luonnonmullistusta tai poikkeuksellista tapahtumaa, tai luonnonmullistusta tai poikkeuksellista tapahtumaa edeltävään viisivuotiskauteen perustuvan kolmen vuoden keskimääräisestä tuotannosta, lukuun ottamatta korkeinta ja alinta määrää, kerrottuna saadulla keskimääräisellä myyntihinnalla.
- (84) Vahinko on laskettava erikseen kullekin yksittäiselle tuensaajalle.
- (85) Tuki ja muut maksut, joita on saatu vahingon korvaamiseksi, mukaan luettuina vakuutus sopimusten perusteella saadut maksut, saavat olla enintään 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

5. TUKI, JOKA VOIDAAN KATSOA SISÄMARKKINOILLE SOVELTUVAKSI

5.1 Tuki ryhmäpoikkeusasetuksen soveltamisalaan kuuluville toimenpideluokille

- (86) Jos pk-yrityksiä tai suuria yrityksiä hyödyttävä tuki on samantyyppinen kuin sellaisen tukimuodon piiriin kuuluva tuki, joka voidaan jonkin 19 kohdan a alakohdassa tarkoitetun ryhmäpoikkeusasetuksen nojalla katsoa sisämarkkinoille soveltuvaksi, komissio arvioi tuen ottaen lähtökohdaksi näiden suuntaviivojen 3 jaksossa ja tässä jaksossa vahvistetut periaatteet sekä mainituissa asetuksissa kullekin tukimuodolle säädetyt perusteet.
- (87) Jos tuki ei täytä kaikkia 86 kohdassa tarkoitettuja perusteita, jäsenvaltion on osoitettava perustelut tuen saamiselle ja tuen välttämättömyys. Komissio arvioi tällaiset tuet tapauskohtaisesti.
- (88) Poiketen siitä, mitä 86 kohdassa säädetään, tuki, joka on samantyyppinen kuin asetuksen (EU) N:o 1388/2014 44 artiklassa mainittu tuki luonnonmullistusten aiheuttaman vahingon korvaamiseen, katsotaan perussopimuksen mukaiseksi, jos se täyttää näiden suuntaviivojen 4 jaksossa esitetyt erityisedellytykset.

5.2 Tiettyjen horisontaalisten suuntaviivojen soveltamisalaan kuuluva tuki

- (89) Jos tuki kuuluu tiettyjen horisontaalisten suuntaviivojen tai muiden komission hyväksymien välineiden soveltamisalaan⁽¹⁾, komissio arvioi tuen näiden suuntaviivojen 3 jaksossa vahvistettujen periaatteiden ja mainittujen välineiden asiaankuuluvien jaksojen nojalla.

5.3 Tuki epäsuotuisten sääolojen aiheuttaman vahingon korvaamiseksi

- (90) Jos tuki on tarkoitettu korvaamaan epäsuotuisista sääoloista aiheutunut vahinko, komissio arvioi tuen näiden suuntaviivojen 3 jaksossa vahvistettujen periaatteiden ja tässä jaksossa esitettyjen erityisedellytysten perusteella.

- (91) Poiketen siitä, mitä 90 kohdassa säädetään, komissio arvioi tuen, joka on samankaltainen kuin asetuksen (EU) N:o 1388/2014 20 artiklassa tarkoitettujen epäsuotuisia sääoloja varten perustettujen keskinäisten rahastojen tukimuotoon sisältyvä tuki, näiden suuntaviivojen 5.1 jakson mukaisesti.

- (92) Tähän mennessä kalastus- ja vesiviljelyalalle myönnetyn valtiontuen osalta komissio on hyväksynyt, että myrskyt, poikkeuksellisen korkeita aaltoja aiheuttavat tuulenpuuskat, huomattavat ja jatkuvat sateet, tulvat sekä poikkeuksellisen kohonnut veden lämpötilat pidemmällä aikavälillä voidaan katsoa epäsuotuisiksi sääolosuhteiksi. Komissio arvioi epäsuotuisten sääolosuhteiden aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen tarkoitettujen tukien myöntämistä koskevat ehdotukset edelleen tapauskohtaisesti ja ottaa tässä yhteydessä huomioon aikaisemmin noudattamansa käytännön.

- (93) Tämän jakson nojalla myönnettävän tuen on lisäksi täytettävä seuraavat edellytykset:

a) Epäsuotuisista sääolosuhteista aiheutuneen vahingon määrän on oltava yli 30 prosenttia keskimääräisestä vuotuisesta liikevaihdosta, joka on laskettu kolmen kalenterivuoden ajanjaksolla ennen epäsuotuisista sääolosuhteista aiheutunutta tapahtumaa, tai epäsuotuisista sääolosuhteista aiheutunutta tapahtumaa edeltävään viisivuotiskauteen perustuvan kolmen vuoden keskimäärästä, lukuun ottamatta korkeinta ja alinta määrää.

b) Epäsuotuisten sääolojen ja yritykselle aiheutuneen vahingon välillä on oltava suora syy-seuraussuhde.

c) Asetuksen (EU) N:o 508/2014 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen epäsuotuisten sääolojen aiheuttamien menetysten tapauksessa jäsenvaltion on perusteltava, miksi se aikoo myöntää tukea sen sijaan, että maksettaisiin rahallinen korvaus mainitun asetuksen 35 artiklassa tarkoitetuista, epäsuotuisista sääoloista varten perustetuista keskinäisistä rahastoista.

- (94) Komissio aikoo sallia ennalta varautumista varten perustetut puitetukijärjestelmät, joiden tavoitteena on korvata epäsuotuisten sääolojen aiheuttamat vahingot, siinä tapauksessa, että edellytykset, joiden täytyessä tukea voidaan myöntää, on kuvattu selkeästi. Jäsenvaltioiden on tällaisissa tapauksissa noudatettava 130 kohdan mukaista raportointivelvollisuutta.

- (95) Tuki on maksettava suoraan kyseiselle yritykselle.

- (96) Tukijärjestelmät, jotka liittyvät epäsuotuisiin sääolosuhteisiin, on perustettava kolmen vuoden kuluessa tapahtuman päivämäärästä. Tuki on maksettava neljän vuoden kuluessa kyseisestä päivämäärästä.

- (97) Tukikelpoisia kustannuksia ovat epäsuotuisten sääolojen suorana seurauksena aiheutuneiden vahinkojen kustannukset, jotka joko viranomaisen, tuen myöntävän viranomaisen hyväksymä riippumaton asiantuntija tai vakuutusyhtiö on arvioinut. Tällaisia vahinkoja voivat olla esimerkiksi seuraavat:

(a) omaisuudelle (kuten kiinteistöille, aluksille, laitteille, koneille, varastoille ja tuotantovälineille) aiheutuneet aineelliset vahingot; sekä

(b) tulonmenetykset, jotka ovat aiheutuneet kalastus- tai vesiviljelytuotannon tai tuotantovälineiden tuhoutumisesta kokonaan tai osittain.

⁽¹⁾ Horisontaalisiin suuntaviivoihin ja muihin välineisiin kuuluvat muun muassa perusteet koulutukseen myönnettävän, yksittäistä ilmoitusta edellyttävän valtiontuen soveltuvuuden arvioimiseksi (EUVL C 188, 11.8.2009, s. 1); suuntaviivat valtiontuesta riskirahoitusjärjestelmien edistämiseksi (EUVL C 19, 22.1.2014, s. 4); puitteet tutkimus- ja kehitystyöhön sekä innovaatio toimintaan myönnettävälle valtiontuelle (EUVL C 198, 27.6.2014, s. 1); suuntaviivat valtiontuesta ympäristönsuojelulle ja energia-alalle vuosina 2014–2020 (EUVL C 200, 28.6.2014, s. 1); suuntaviivat valtiontuesta rahoitusalan ulkopuolisten vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen (EUVL C 249, 31.7.2014, s. 1).

- (98) Omaisuudelle aiheutuneiden aineellisten vahinkojen tapauksessa vahingon aiheuttaman tulonmenetyksen on oltava yli 30 prosenttia keskimääräisestä vuotuisesta liikevaihdosta joka on laskettu kolmen vuoden ajanjaksolla ennen epäsuotuisista sääolosuhteista aiheutunutta tapahtumaa, tai epäsuotuisista sääolosuhteista aiheutunutta tapahtumaa edeltävään viisivuotiskauteen perustuvan kolmen vuoden keskimäärästä, lukuun ottamatta korkeinta ja alinta määrää.
- (99) Aineellisten vahinkojen laskennan on perustuttava korjauskustannuksiin tai kyseisellä omaisuuserällä ennen epäsuotuisien sääolosuhteiden aiheuttamaa tapahtumaa olleeseen taloudelliseen arvoon. Vahingon arvo ei saa ylittää korjauskustannuksia tai epäsuotuisien sääolosuhteiden aiheuttamasta tapahtumasta aiheutunutta markkina-arvon laskua, toisin sanoen omaisuuserällä välittömästi ennen tapahtumaa olleen arvon ja välittömästi sen jälkeen olevan arvon välistä eroa.
- (100) Tulonmenetys on laskettava vähentämällä
- (a) epäsuotuisien sääolosuhteiden aiheuttaman tapahtuman vuonna tai jokaisena seuraavana vuonna, johon tuotantovälineiden täydellinen tai osittainen tuhoutuminen vaikutti, tuotettujen kalastus- ja vesiviljelytuotteiden määrä kerrottuna kyseisen vuoden aikana saadulla keskimääräisellä myyntihinnalla
- (b) kalastus- ja vesiviljelytuotteiden keskimääräisestä vuosituotannosta, joka on tuotettu kolmen vuoden ajanjaksolla ennen epäsuotuisien sääolosuhteiden aiheuttamaa tapahtumaa, tai epäsuotuisien sääolosuhteiden aiheuttamaa tapahtumaa edeltävään viisivuotiskauteen perustuvan kolmen vuoden keskimääräisestä tuotannosta, lukuun ottamatta korkeinta ja alinta määrää, kerrottuna saadulla keskimääräisellä myyntihinnalla.
- (101) Vahinko on laskettava erikseen kullekin yksittäiselle tuensaajalle.
- (102) Tuki ja muut maksut, joita on saatu vahingon korvaamiseksi, mukaan luettuina vakuutus sopimusten perusteella saadut maksut, saavat olla enintään 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

5.4 Tuki vesiviljelyalan eläintautien ennaltaehkäisystä, valvonnasta ja hävittämisestä aiheutuneisiin kustannuksiin

- (103) Jos tuki on tarkoitettu vesiviljelyalan eläintautien ennaltaehkäisystä, valvonnasta ja hävittämisestä aiheutuneisiin kustannuksiin, komissio arvioi tuen näiden suuntaviivojen 3 jaksossa vahvistettujen periaatteiden ja tässä jaksossa esitettyjen edellytysten perusteella.
- (104) Poiketen siitä, mitä 103 kohdassa säädetään, komissio arvioi tuen, joka on samankaltainen kuin asetuksen (EU) N:o 1388/2014 39 artiklassa mainittu eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskeviin toimenpiteisiin tarkoitettu tuki, näiden suuntaviivojen 5.1 jakson mukaisesti.
- (105) Tämän jakson mukaista tukea voidaan myöntää ainoastaan
- (a) Maailman eläintautijärjestön vahvistamassa eläintautien luettelossa, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 652/2014⁽¹⁾ liitteessä II sekä neuvoston direktiivin 2006/88/EY⁽²⁾ liitteessä IV olevassa II osassa lueteltujen eläintautien osalta; sekä
- (b) osana
- i. unionin, kansallisen tai alueellisen tason ohjelmaa, joka koskee eläintautien ennaltaehkäisyä, valvontaa tai hävittämistä; tai
- ii. toimivaltaisen kansallisen viranomaisen määräämiä kiireellisiä toimenpiteitä.
- (106) Tuki on maksettava suoraan kyseiselle yritykselle.
- (107) Tukea ei saa myöntää, jos todetaan, että tuensaajan tahalliset toimet tai laiminlyönti aiheuttivat taudin esiintymisen.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 652/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, elintarvikeketjuun, eläinten terveyteen ja eläinten hyvinvointiin, kasvien terveyteen ja kasvien lisäysohjeisiin liittyvien menojen hallinnointia koskevista säännöksistä sekä neuvoston direktiivien 98/56/EY, 2000/29/EY ja 2008/90/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 178/2002, (EY) N:o 882/2004 ja (EY) N:o 396/2005, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/128/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 muuttamisesta ja neuvoston päätösten 66/399/ETY, 76/894/ETY ja 2009/470/EY kumoamisesta (EUVL L 189, 27.6.2014, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 2006/88/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 2006, vesiviljelyeläimiin ja niistä saataviin tuotteisiin sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista sekä vesieläinten tiettyjen tautien ehkäisemisestä ja torjunnasta (EUVL L 328, 24.11.2006, s. 14).

- (108) Tukijärjestelmät on perustettava kolmen vuoden kuluessa kustannukset aiheuttaneen eläntaudin esiintymispäivästä. Tuki on maksettava neljän vuoden kuluessa kyseisestä päivästä.
- (109) Komissio aikoo sallia ennalta varautumista varten perustetut puitetukijärjestelmät siinä tapauksessa, että edellytykset, joiden täytyessä tukea voidaan myöntää, on kuvattu selkeästi. Jäsenvaltioiden on tällaisissa tapauksissa noudatettava 130 kohdan mukaista raportointivelvollisuutta.
- (110) Tukikelpoisia ovat seuraaviin liittyvät kustannukset:
- (a) terveystarkastukset, analyysit, testit ja muut seulontatoimenpiteet;
 - (b) rokotteiden, lääkkeiden ja eläinten hoidossa tarvittavien aineiden hankinta, varastointi, annostelu ja jakelu;
 - (c) eläinten teurastaminen, lopettaminen ja hävittäminen;
 - (d) eläintuotteiden ja eläimiin liittyvien tuotteiden hävittäminen;
 - (e) tilojen ja varusteiden puhdistaminen ja desinfiointi;
 - (f) eläinten teurastamisesta tai lopettamisesta sekä eläinten, eläintuotteiden ja eläimiin liittyvien tuotteiden hävittämisestä aiheutunut vahinko, rajoitettuna markkina-arvoon, joka näillä eläimillä ja tuotteilla olisi ollut ilman taudin vaikutusta;
 - (g) tulonmenetykset, jotka ovat aiheutuneet uusien eläinten hankintaan liittyvistä vaikeuksista;
 - (h) poikkeuksellisissa ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa muut eläintaudeista vesiviljelyalalla aiheutuneet kustannukset.
- (111) Tuki ja muut maksut, joita on saatu vahingon korvaamiseksi, mukaan luettuina vakuutus sopimusten perusteella saadut maksut, saavat olla enintään 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

5.5 Veronluonteisilla maksuilla rahoitettava tuki

- (112) Jos tukijärjestelmät rahoitetaan tiettyihin kalastus- tai vesiviljelyalan tuotteisiin niiden alkuperästä riippumatta sovellettavilla erityismaksuilla, erityisesti veronluonteisilla maksuilla, komissio arvioi järjestelmän näiden suuntaviivojen 3 jaksossa vahvistettujen periaatteiden ja tässä jaksossa esitettyjen edellytysten perusteella. Sisämarkkinoille soveltuvana voidaan pitää ainoastaan tukea, joka hyödyttää yhtäläisesti sekä kotimaisia että maahan tuotuja tuotteita.

5.6 Toimintatuki syrjäisimmillä alueilla

- (113) Jos kyseessä on syrjäisimmillä alueilla myönnetty toimintatuki, jonka tarkoituksena on lievittää kyseisillä alueilla vallitsevia erityisrajoitteita, jotka johtuvat niiden eristyneisyydestä, saaristoluonteesta ja erittäin syrjäisestä sijainnista, komissio arvioi kyseisen tuen tapauskohtaisesti näiden suuntaviivojen 3 jaksossa vahvistettujen periaatteiden, tässä jaksossa esitettyjen edellytysten sekä kyseisiin alueisiin sovellettavien erityisten säännösten perusteella. Se ottaa myös tarvittaessa huomioon tuen yhteensopivuuden kyseisiä alueita koskevien EMKR:n toimenpiteiden kanssa ja sen vaikutukset kilpailuun sekä kyseisillä alueilla että muilla alueilla unionissa.
- (114) Tuen on rajoitettava siihen, mikä on välttämätöntä syrjäisimpien alueiden eristyneisyydestä, saaristoluonteesta ja erittäin syrjäisestä sijainnista aiheutuvien erityisrajoitteiden lieventämiseksi. Liiallisten korvausten välttämiseksi jäsenvaltioiden on otettava huomioon muuntotyypiset viranomaisten toimenpiteet, kuten asetuksen (EU) N:o 508/2014 70 ja 72 artiklan mukainen syrjäisimpien alueiden kalastus- ja vesiviljelytuotteista aiheutuvien lisäkustannusten korvaaminen ja mainitun asetuksen 73 artiklan mukainen korvaussuunnitelmien toteuttamiseen myönnettävä valtiontuki.

5.7 Tuki muihin toimenpiteisiin

- (115) Jos tuki ei vastaa jotakin 4 sekä 5.1–5.6 jaksossa mainituista tukimuodoista, se ei periaatteessa ole sisämarkkinoille soveltuva.
- (116) Jos jäsenvaltio kuitenkin aikoo myöntää tai myöntää tällaista tukea, sen on osoitettava selkeästi, että tuki on näiden suuntaviivojen 3 jaksossa vahvistettujen periaatteiden mukainen. Komissio voi julistaa tuen sisämarkkinoille soveltuvaan tapauskohtaisen arvioinnin perusteella.

6. MENETTELYÄ KOSKEVAT SEIKAT

6.1 Tukijärjestelmien enimmäiskestoaja ja arviointi

- (117) Komissio hyväksyy ainoastaan sellaiset tukijärjestelmät, joiden kestoaja on rajattu. Tukijärjestelmien soveltamiskausi ei periaatteessa saa ylittää seitsemää vuotta.
- (118) Varmistaakseen, että kilpailun ja kaupan vääristyminen on rajallista, komissio voi edellyttää, että tiettyihin tukijärjestelmiin sovelletaan – yleensä enintään neljän vuoden – ylimääräistä aikarajoitusta ja 25 kohdassa tarkoitettua jälkiarviointia. Jälkiarvioinnit suoritetaan sellaisten tukijärjestelmien osalta, joissa mahdollinen kilpailun vääristyminen on erityisen suurta, toisin sanoen ne voivat uhata rajoittaa tai vääristää kilpailua merkittävästi, jos niiden täytäntöönpanoa ei tarkastella hyvissä ajoin.
- (119) Jälkiarvioinnin tavoitteiden vuoksi ja jotta jäsenvaltioihin kohdistuva hallinnollinen rasitus ei olisi kohtuuton pienempien tukimäärien ollessa kyseessä, jälkiarviointivaatimus koskee vain tukijärjestelmiä, joiden talousarvio on suuri tai joihin sisältyy uusia ominaispiirteitä, tai kun on odotettavissa merkittäviä markkinoihin, teknologiaan tai sääntelyyn liittyviä muutoksia. Jälkiarvioinnin tekijän on oltava valtiontuen myöntävästä viranomaisesta riippumaton asiantuntija; jälkiarviointi on tehtävä yhteisten menetelmien mukaisesti ja julkaistava. Kaikkien jäsenvaltioiden on ilmoitettava yhdessä tukijärjestelmän kanssa alustava arviointisuunnitelma, joka muodostaa olennaisen osan komission suorittamaa tukijärjestelmän arviointia.
- (120) Kun on kyse tukijärjestelmistä, jotka eivät kuulu ryhmäpoikkeusasetuksen soveltamisalaan pelkästään niiden suuren talousarvion vuoksi, komissio arvioi niiden soveltuvuuden sisämarkkinoille ainoastaan arviointisuunnitelman perusteella.
- (121) Jälkiarviointi on toimitettava komissiolle riittävän ajoissa, jotta se voi arvioida tukijärjestelmän voimassaolon mahdollista jatkamista, ja joka tapauksessa heti tukijärjestelmän voimassaolon päätyttyä. Jälkiarvioinnin tulokset on otettava huomioon päätettäessä mahdollisista tulevista tukitoimenpiteistä, joilla on samankaltainen tavoite.

6.2 Suuntaviivojen soveltaminen

- (122) Komissio soveltaa näitä suuntaviivoja 1. heinäkuuta 2015 ja sen jälkeen myönnettävän tuen arvioinnissa riippumatta päivästä, jona tuesta on ilmoitettu.
- (123) Yksittäinen tuki, joka on myönnetty hyväksytystä tukijärjestelmästä ja josta on ilmoitettu komissiolle noudattaen velvollisuutta, jonka mukaan kyseisestä tuesta on ilmoitettava komissiolle erikseen, arvioidaan kyseistä hyväksytyä tukijärjestelmää koskevien suuntaviivojen perusteella.
- (124) Sääntöjenvastaisesti myönnetty tuki arvioidaan tuen myöntämishetkellä voimassa olleiden suuntaviivojen perusteella.
- (125) Vuonna 2008 hyväksytyt kalastus- ja vesiviljelyalan valtiontukien tarkastelemista koskevia suuntaviivoja ei sovelleta 30. kesäkuuta 2015 jälkeen, lukuun ottamatta 123 ja 124 kohdassa tarkoitettuja tapauksia.

6.3 Ehdotukset aiheellisiksi toimenpiteiksi

- (126) Perussopimuksen 108 artiklan 1 kohdan mukaisesti komissio ehdottaa jäsenvaltioille, että ne muuttavat nykyisiä tukijärjestelmiään siten, että ne ovat näiden suuntaviivojen mukaiset 31. joulukuuta 2015 mennessä.
- (127) Komissio kehottaa jäsenvaltioita antamaan nimenomaisen ja ehdottoman suostumuksensa näissä suuntaviivoissa ehdotetuille asiaankuuluville toimenpiteille kahden kuukauden kuluessa siitä, kun nämä suuntaviivat on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.
- (128) Jos jäsenvaltio ei toimita nimenomaista ja ehdotonta suostumustaan annetussa määräajassa, komissio olettaa, että se ei ole samaa mieltä ehdotetuista toimenpiteistä. Jos jäsenvaltio ei ole samaa mieltä ehdotetuista toimenpiteistä, komissio toimii asetuksen (EY) N:o 659/1999 19 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

6.4 Raportointi ja seuranta

- (129) Komissio muistuttaa jäsenvaltioita siitä, että niiden on toimitettava komissiolle vuotuiset kertomukset asetuksen (EY) N:o 659/1999 21 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 794/2004 5, 6 ja 7 artiklan mukaisesti.

- (130) Vuotuisissa kertomuksissa on myös annettava meteorologiset tiedot 4 ja 5.3 jakson mukaisten luonnonmullistusten ja epäsuotuisten sääolosuhteiden tyypistä, esiintymisajasta ja -paikasta sekä suhteellisesta voimakkuudesta sekä tiedot 5.4 jakson mukaisista ennaltaehkäisyä, valvontaa tai hävittämistä koskevista ohjelmista. Tämä raportointivelvoite koskee vain ennalta varautumista varten perustettuja puitetukijärjestelmiä.
- (131) Kaikkien jäsenvaltioiden on säilytettävä yksityiskohtainen asiakirja-aineisto kaikista tukitoimenpiteistä. Tällaisen kirjanpidon on sisällettävä kaikki tarvittavat tiedot sen osoittamiseksi, että näiden suuntaviivojen edellytyksiä, jotka koskevat tukikelpoisuutta ja tuki-intensiteettiä, on noudatettu soveltuvin osin. Tiedot on säilytettävä 10 vuoden ajan tuen myöntämispäivästä ja toimitettava pyynnöstä komissiolle.

6.5 Tarkistus

- (132) Komissio voi päättää näiden suuntaviivojen uudelleentarkastelusta ja muuttamisesta milloin tahansa, jos tämä on tarpeen kilpailupolitiikkaan, muihin unionin politiikan aloihin, kansainvälisiin sitoumuksiin tai markkinoiden kehityssuuntauksiin liittyvien syiden vuoksi tai minkä tahansa muun perustellun syyn vuoksi.
-

Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen**(Asia M.7628 – Permira/CPPIB/Informatica)****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

(2015/C 217/02)

Komissio päätti 22. kesäkuuta 2015 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja todeta sen sisämarkkinoille soveltuvaksi. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 ⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavissa ainoastaan englanniksi, ja se julkistetaan sen jälkeen kun siitä on poistettu mahdolliset liikesalaisuudet. Päätös on saatavilla

- komission kilpailun pääosaston verkkosivuilla (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>); sivuilla on monenlaisia hakukeinoja sulautumapäätösten löytämiseksi, muun muassa yritys-, asianumero-, päivämäärä- ja alakohtaiset hakemistot,
 - sähköisessä muodossa EUR-Lex-sivustolta (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=fi>) asiakirjanumerolla 32015M7628. EUR-Lex on Euroopan unionin oikeuden online-tietokanta.
-

⁽¹⁾ EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1.

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN PARLAMENTTI

**Euroopan parlamentin ilmoitus Euroopan kansalaisen palkinnosta –
CIVI EUROPAEO PRAEMIUM***(2015/C 217/03)*

Euroopan kansalaisen palkinnon kanslia piti vuosittaisen kokouksensa 3. kesäkuuta 2015. Kokouksen puheenjohtajana toimi Euroopan parlamentin varapuhemies Sylvie Guillaume.

Kokouksessa laadittiin jäljempänä esitetty luettelo vuoden 2015 palkinnonsaajista.

Palkinnot jaetaan palkinnonsaajien kotijäsenvaltioissa järjestettävissä julkisissa palkintojenjakotilaisuuksissa. Tilaisuuksien järjestämisestä vastaavat Euroopan parlamentin tiedotustoimistot. Lisäksi palkinnonsaajat osallistuvat Euroopan parlamentissa Brysselissä 14. lokakuuta 2015 järjestettävään päätapahtumaan.

CIVI EUROPAEO PRAEMIUM**Palkinnonsaajat**

- Antoine Deltour
- Carole Roberts
- Člověk v tísni
- Davide Martello
- Davidovics László
- Die gewollte Donau
- Don Michele De Paolis
- Drago Jančar
- Euriade e.V.
- Fundación Barraquer
- Fundacja Integracji Społecznej PROM
- Fundacja Oswoić Los
- Gaia Ferrara
- Gemeinsam leben und lernen in Europa e.V.
- Heart for Romania
- Hrvatska gorska služba spašavanja
- Ikäihmisten olohuone
- Innovaction
- Instituto Marqués de Valle Flôr

- Istituto di Medicina Solidale Onlus
 - Katri Raik
 - Κοινωνική Κουζίνα - ο Άλλος Άνθρωπος
 - La Ciudad Accesible
 - Lietuvos neįgaliųjų forumas
 - Lydia Foy
 - Manuela Eanes
 - Mário Ruivo
 - Medici con l’Africa CUAMM
 - Miskolci Speciális Felderítő és Mentőcsoport
 - Μητροπολιτικό Κοινωνικό Ιατρείο Ελληνικού
 - Netzwerk sozialer Zusammenhalt
 - НЧ „Бъдеше сега 2006“
 - PAMINA Nachwuchsschwimmfest
 - PhDr. Marek Hrubec, PhD.
 - Rafel SHAMRI
 - Richmond Foundation
 - Romska Ungdomsförbundet
 - Rūta Dimanta
 - Schone Kleren Campagne
 - Serge Laborderie
 - SLYNCS
 - Takis Hadjidemetriou and Ali Tuncay
 - Territoires de la Mémoire
 - Tessa Fautsch
 - Tina Ellen Lee
 - Tomo Križnar
 - Yves D. Robert
-

EUROOPAN KOMISSIO

Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaation korko ⁽¹⁾:

0,05 % 1. heinäkuuta 2015

Euron kurssi ⁽²⁾

1. heinäkuuta 2015

(2015/C 217/04)

1 euro =

	Rahayksikkö	Kurssi		Rahayksikkö	Kurssi
USD	Yhdysvaltain dollaria	1,1100	CAD	Kanadan dollaria	1,3902
JPY	Japanin jeniä	136,63	HKD	Hongkongin dollaria	8,6053
DKK	Tanskan kruunua	7,4607	NZD	Uuden-Seelannin dollaria	1,6415
GBP	Englannin punttaa	0,70905	SGD	Singaporen dollaria	1,4982
SEK	Ruotsin kruunua	9,2460	KRW	Etelä-Korean wonia	1 246,87
CHF	Sveitsin frangia	1,0457	ZAR	Etelä-Afrikan randia	13,5328
ISK	Islannin kruunua		CNY	Kiinan juan renminbiä	6,8838
NOK	Norjan kruunua	8,7435	HRK	Kroatian kunaa	7,5885
BGN	Bulgarian leviä	1,9558	IDR	Indonesian rupiaa	14 810,69
CZK	Tšekin korunaa	27,246	MYR	Malesian ringgitiä	4,1756
HUF	Unkarin forinttia	314,33	PHP	Filippiinien pesoa	50,222
PLN	Puolan zlotya	4,1901	RUB	Venäjän ruplaa	61,5175
RON	Romanian leuta	4,4760	THB	Thaimaan bahtia	37,537
TRY	Turkin liiraa	2,9748	BRL	Brasilian realia	3,4451
AUD	Australian dollaria	1,4458	MXN	Meksikon pesoa	17,4492
			INR	Intian rupiaa	70,6016

⁽¹⁾ Korko, jota sovellettiin viimeiseen ennen ilmoitettua päivää suoritettuun rahoitusoperaatioon. Jos sovellettu korko on vaihtuva huutokauppakorko, korko on marginaalinen korko.

⁽²⁾ *Lähde:* Euroopan keskuspankin ilmoittama viitekurssi.

JÄSENVALTIOIDEN TIEDOTTEET

Lentoliikenteen harjoittamisen yhteisistä säännöistä yhteisössä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1008/2008 16 artiklan 4 kohdan nojalla laadittu komission ilmoitus

Säännöllistä lentoliikennettä koskevien julkisen palvelun velvoitteiden muuttaminen

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2015/C 217/05)

Jäsenvaltio	Kypros
Reitti	Larnaka–Bryssel Zaventem
Julkisen palvelun velvoitteiden alkuperäinen voimaantulopäivä	29.3.2015
Muutosten voimaantulopäivä	25.10.2015
Osoite, jossa julkisen palvelun velvoitteisiin liittyvät merkitykselliset tiedot ja/tai asiakirjat ovat saatavilla	Department of Civil Aviation 27, Pindarou Str. Alpha Business Centre Nicosia CYPRUS Puhelin: +357 22404104 Faksi: +357 22766552 Internet: http://www.mcw.gov.cy/dca Vastaanottaja: Antonis Lemesianos Sähköposti: alesmesianos@mcw.gov.cy

Lentoliikenteen harjoittamisen yhteisistä säännöistä yhteisössä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1008/2008 17 artiklan 5 kohdan nojalla laadittu komission ilmoitus

Tarjouspyyntö säännöllisen lentoliikenteen harjoittamisesta julkisen palvelun velvoitteiden mukaisesti

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2015/C 217/06)

Jäsenvaltio	Kypros
Reitti	Larnaka–Bryssel (Zaventem)–Larnaka
Sopimuksen voimassaoloaika	25.10.2015–24.10.2019 tai 27.3.2016–26.3.2020
Hakemusten ja tarjousten jättämisen määräaika	60 päivän kuluttua tämän tarjouspyynnön julkaisemisesta
Osoite, jossa tarjouspyynnön teksti ja mahdolliset tarjouskilpailuun ja julkisen palvelun velvoitteeseen liittyvät merkitykselliset tiedot ja/tai asiakirjat ovat saatavilla	Department of Civil Aviation 27, Pindarou Str. Alpha Business Centre Nicosia CYPRUS Puhelin: +357 22404104 Faksi: +357 22766552 Internet: http://www.mcw.gov.cy/dca Vastaanottaja: Antonis Lemesianos Sähköposti: alesmesianos@mcw.gov.cy

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

EFTAN TUOMIOISTUIN

Staatsgerichtshof des Fürstentums Liechtensteinin 20. tammikuuta 2015 esittämä pyyntö saada EFTAn tuomioistuimelta neuvoa-antava lausunto asiassa Liechtensteinische Gesellschaft für Umweltschutz vastaan Gemeinde Vaduz

(Asia E-3/15)

(2015/C 217/07)

Staatsgerichtshof des Fürstentums Liechtenstein (Liechtensteinin ruhtinaskunnan tuomioistuin) on esittänyt 20. tammikuuta 2015 päivätyllä kirjeellä pyynnön saada EFTAn tuomioistuimelta neuvoa-antava lausunto asiassa Liechtensteinische Gesellschaft für Umweltschutz vastaan Gemeinde Vaduz. Kirje saapui tuomioistuimen kansliaan 22. tammikuuta 2015 ja koskee seuraavia kysymyksiä:

1. Sovelletaanko tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 13 päivänä joulukuuta 2011 annettua direktiiviä 2011/92/EU sellaisiin Liechtensteinin ruhtinaskunnassa tehtäviin ympäristövaikutusten arviointeihin, jotka siirtymäsäännösten nojalla edelleen perustuvat ympäristövaikutusten arvioinnista 10 päivänä maaliskuuta 1999 annettuun lakiin (Gesetz über die Umweltverträglichkeitsprüfung, jäljempänä 'vanha laki')?
2. Jos direktiiviä sovelletaan, rajoitetaanko nyt käsiteltävänä olevassa asiassa laittomasti direktiivin 2011/92/EU 11 artiklassa samoin kuin vanhan lain 20 §:ssä säädettyä ympäristöjärjestöjen valitusoikeutta, jos ruhtinaskunnan hallinto päättää yleisellä tasolla hankkeen ympäristöyhteensopivuudesta vanhan lain 16 §:n nojalla erillisessä menettelyssä mutta siirtää ehtoja asettamalla ratkaisun olennaisista hankkeen yhteensopivuuskysymyksistä myöhempiin, erityislainsäädännön nojalla tehtäviin hyväksymismenettelyihin?
3. Jos valitusoikeutta on laittomasti rajoitettu, sovelletaanko direktiivin 2011/92/EU 11 artiklaa suoraan nyt käsiteltävään ympäristövaikutusten arviointiin? Ruhtinaskunnan tuomioistuimeen tehty yksilövalitus perustuu tähän.
4. Mikä olisi nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa kysymyksiin 2 ja 3 liittyvä oikeudellinen seuraamus direktiivin mukaisen valitusoikeuden laittomasta rajoittamisesta?

Eidsivating lagmannsrettin 11. helmikuuta 2015 päivätty pyyntö saada EFTAn tuomioistuimelta neuvoa-antava lausunto asiassa Matja Kumba T. M'bye ym. vastaan Stiftelsen Fossumkollektiv

(Asia E-5/15)

(2015/C 217/08)

Eidsivating lagmannsrett (Eidsivatingin laamannioikeus Norjassa) on esittänyt EFTAn tuomioistuimelle 11. helmikuuta 2015 päivätyllä kirjeellä pyynnön neuvoa-antavan lausunnon saamiseksi asiassa Matja Kumba T. M'bye ym. vastaan Stiftelsen Fossumkollektiv. Pyyntö saapui tuomioistuimen kirjaamoon 13. helmikuuta 2015 ja koskee seuraavia kysymyksiä:

1. Rikkooko tukiasuntojärjestelyssä noudatettava 84 tunnin keskimääräinen viikkotyöaika (ns. 7-7 -kierto) työaikadirektiivin eli Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/88/EY 6 artiklaa (ks. myös saman direktiivin 22 artiklan 1 kohdan a alakohhta)?
 2. Onko kansallinen säännös, jonka mukaan työntekijä ei voi peruuttaa suostumustaan yli 60 tunnin viikkotyöajalle tukiasuntojärjestelyssä, yhdenmukainen työaikadirektiivin 6 ja 22 artiklassa työntekijöille annettujen oikeuksien kanssa?
 3. Onko palveluksesta erottaminen, joka johtuu siitä, että työntekijä ei ole suostunut työskentelemään enemmän kuin 48 tuntia seitsemän päivän jaksossa, sellainen seuraamus tai haitta, jota tarkoitetaan työaikadirektiivin 22 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa?
-

MUUT SÄÄDÖKSET

EUROOPAN KOMISSIO

Ilmoitus direktiivin 2014/25/EU 35 artiklan mukaisesta pyynnöstä – määräajan keskeyttäminen**Hankintayksikön esittämä pyyntö**

(2015/C 217/09)

Komissio vastaanotti 16. tammikuuta 2015 vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista ja direktiivin 2004/17/EY kumoamisesta 26. helmikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/25/EU⁽¹⁾ 35 artiklan mukaisen pyynnön. Ensimmäinen pyynnön vastaanottoa seuraava työpäivä oli 19. tammikuuta 2015.

Pyynnön esitti Flughafen Wien, ja se koskee toimintoja, jotka liittyvät maantieteellisen alueen hyödyntämiseen lentoasemien tai terminaalipalvelujen saattamiseksi lentoliikenteen harjoittajien käyttöön Itävallassa. Asiaa koskeva ilmoitus julkaistiin EUVL:ssä C 93, 20.3.2015, s. 22.

Komission on direktiivin 2014/25/EU liitteessä IV olevan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti tehtävä tätä pyyntöä koskeva päätös 130 työpäivän kuluessa. Tämä alkuperäinen määräaika päättyy 30. heinäkuuta 2015.

Komissio voi direktiivin 2014/25/EU liitteessä IV olevan 2 kohdan mukaisesti pyytää jäsenvaltiota tai hakijaa taikka riippumatonta kansallista viranomaista tai muuta toimivaltaista kansallista viranomaista antamaan kaikki tarvittavat tiedot tai täydentämään tai selventämään annettuja tietoja asianmukaisen määräajan kuluessa. Komissio pyysi 27. helmikuuta 2015 Flughafen Wieniä toimittamaan lisätietoja 13. maaliskuuta 2015 mennessä. Komissio pyysi 20. huhtikuuta 2015 Itävallan viranomaisia toimittamaan lisätietoja 18. toukokuuta 2015 mennessä.

Direktiivin 2014/25/EU liitteessä IV olevan 2 kohdan toisessa lauseessa todetaan, että jos vastaukset komission selvitys- tai lisätietopyyntöön annetaan myöhässä tai ne ovat puutteellisia, edellä tarkoitettun 130 päivän määräajan kulumisen keskeytetään tietopyynnössä asetetun määräajan päättymisen ja täydellisten ja asianmukaisten tietojen vastaanottamisen väliseksi ajaksi.

Lopullinen määräaika päättyy sen vuoksi 90 työpäivän kuluttua täydellisten ja asianmukaisten tietojen vastaanottamisesta.

⁽¹⁾ EUVL L 94, 28.3.2014, s. 243.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI